

vemaskinefører for hr. Uffe Ellemann-Jensen. Det kommer vi vist ikke uden om. Det er den beklagelige konklusion på debatten i dag.

Men jeg vil slutte med at gentage den opfordring, som er Enhedslistens opfordring til regeringen: Vi ønsker ikke, at det skal ende med et såkaldt nationalt kompromis sammen med Venstre og De Konservative. Vi ønsker, og vi er åbne for, og vi vil gøre alt, hvad der er muligt, for at få en konstruktiv forhandling med et flertal af SF, Enhedslisten, unionsmodstanderne og regeringen.

Det tilbud har vi fremført i dag, og det vil vi blive ved med at fremføre, og vi håber, det er det, som bliver enden på det hele.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Med hensyn til, hvilke skrivemaskiner der har skrevet hvad, vil jeg sige, at jeg synes, at jeg på dagsordenen her kan se udenrigsministerens håndskrift.

Når SF stemmer for den her dagsorden, er det af tre grunde. De tre ting, der står i den, går vi ind for: 1) Åbningen over for Østeuropa. 2) At vi i en dagsorden i Folketinget klart markerer, at grundlaget, vi optager forhandlinger på, også er Edinburgh-Afgørelsen. 3) At man udformer et forhandlingsgrundlag og sender det til regeringskonferencen i løbet af efteråret.

Debatten er dermed også en slags midtvejsstatus, inden vi tager runden om memorandummet til efteråret. Der vil jeg gerne sige som min opsummering af debatten, at den tolkning og den pistolmetode, som jeg synes hr. Uffe Ellemann-Jensen signalerede, og gentagelsen af hans storslåede Maastrichtsucces bekræfter for mig, at SF har valgt rigtigt ved ikke at være medforslagsstiller af den her dagsorden, endskønt vi er fuldstændig enige i det, der står i den, og så bekræfter det for mig, at det memorandum, der skal skrives til efteråret, ikke kan skrives med støtte fra en så arrogant Venstreleder. Så kan det ikke laves. Så kan det ikke hænge sammen.

Danskerne skal ikke tvinges til noget, danskerne skal begejstres over et projekt og et forslag til, hvad vi ønsker at ændre i EU i de kommende år, ikke tvinges med pistolskydning bagfra, ikke tvinges til, at de undtagelser, de har fået, skal de tvinges bort fra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 41 af Ove Fich (S), Uffe Ellemann-Jensen (V), Kent Kirk (KF), Elisabeth Arnold (RV) og Peter Duetoft (CD) (se foran) vedtoges med 96 stemmer (S, V, KF, SF, RV og CD) mod 11 (FP og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet: Forslag om motiveret dagsorden nr. D 42 af Keld Albrechtsen (EL) og Kristian Thulesen Dahl (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksomhed i 1994.

Af Udenrigsudvalget.
(FremSAT 9/2 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Nordisk Råd står foran en af sine vigtigste sessioner i nyere tid. På den 46. session i Reykjavik fra den 27. februar til den 2. marts afgøres det, om der er politisk vilje til at træffe de nødvendige beslutninger for at bevare og videreudvikle det nordiske samarbejde under nye vilkår.

Reformer er nødvendige i en situation, hvor Sverige, Finland og Ålandsøerne ligesom Danmark har sluttet sig til Den Europæiske Union, hvor Island og Norge er tilknyttet EU's indre marked gennem EØS-aftalen, mens Færøernes og Grønlands forhold til EU reguleres gennem bilaterale aftaler.

Når jeg taler om nødvendige beslutninger, så mener jeg det faktisk helt bogstaveligt. Det er af afgørende betydning, at vi gennem reformer sikrer Nordisk Råds placering som et centralt forum, hvor fællesnordiske standpunkter kan formuleres og udvikles. Det er også af afgørende